

Sisällys

Pääkirjoitus	
Kesäleiri	
Seikkailijaleiri	
Vitsejä	
Aaltojen Ahti-partiotaitokilpailu	
Pöllöjen leiri	
Uimakisat	
Hiipivä Haamu	
Jaguaarien SePELI	
Ufo testaa	
Ufo paljastaa	

Saharan Sissien lippukuntalehti

UFO 2/13 nro. 102

Painopaikka: Helsingin nuorisoasiankeskus

Painos kpl: 100

Toimittaneet: Rikhard Sjöblom, Tanu Karttunen,
Juho Uitti, Markus Tirronen, Meri Mikkola, Siiri Pajunen
ja Jaguaarit

Kannen Kuva: Netta Kortelainen

Tervehdys ensimmäistä ja ehkä myös viimeistä kertaa

Sain pestin UFO:n päätoimittajana viime kesänä, kun edellinen päätoimittaja lähti suorittamaan varusmiespalvelustaan. Olin toki jo useana vuotena ollut aktiivisesti mukana tekemässä lippukuntamme perinteikästä lehteä. Siirtyminen päätoimittajaksi jännitti kuitenkin kovasti. Edellinen päätoimittaja oli tehnyt hienoa työtä, eikä itselläni ollut oikeastaan mitään aiempaa kokemusta lehden tekemisestä, mitä nyt kirjoittanut tasoltaan vaihtelevia juttuja aiempiin UFOihin ja neljännellä luokalla Kevätpörriäiseen. En kuitenkaan edes harkinnut kieltäytyväni päätoimittajan pestistä. Olihan luvassa jälleen uusi partiohomma josta minulla ei ollut aiempaa kokemusta.

Kavereiden lisäksi se juuri on mielestäni parasta partiossa. Eli joutua vähän liian nuorena tekemään vähän liian vaikeita juttuja. Tai kuten minun kohdallani tässä tapauksessa, pääsee tekemään jotain itselleen ihan uutta. Partio on tarjonnut lukuisia vastaavalaisista kokemuksia 15 vuotta kestäneen partiourani aikana. Näin jälkeenpäin kun miettii 14-vuotiaasta itseään, joka pistettiin vetämään kokouksia sudenpennuille, niin vähän kyllä hirvittää. Siitä kuitenkin selvitettiin. Sitten on pitänyt osallistua päätöksen tekoon lippukunnan talousasioista, ilman mitään tarkempaa perehdytystä asioihin. Tai sitten kun on ensimmäistä kertaa leirinjohtajana koko lippukunnan leirillä. Tässä oli vain muutamia esimerkkejä partion tarjoamista asioista, joissa pitää tehdä jotain mitä ei ole koskaan aiemmin tehnyt. Alkuun sitä on lähes paniikissa, mutta kun homma on hoidettu, niin tuloksena on hyvä fiilis itsensä voittamisesta. Sama tunne toivottavasti odottaa taas myös minua, kunhan tämä UFO on saatu jakoon lippukuntalaisille. Partiossa ei siis kannata todellakaan pelätä vastuuta tai vaikealtakaan tuntuvien juttujen yrittämistä. Toisilta partiolaisilta saa aina apua vaikeilla hetkillä. Ja sitä paitsi, itsensä haastamalla saa uusia kokemuksia ja oppii paljon.

Pestini UFO-lehden päätoimittajana jäänee tähän lehteen. Keväällä minua mitä suurimmalla todennäköisyydellä odottavat uudet haasteet lippukunnassamme, enkä näiden muiden partiokiireiden takia halua tässä pestissä jatkaa. Jätän UFO:n kuitenkin hyvillä mielin. Tämän yhdenkin lehden toimittaminen antoi taas uusia hyviä partiokokemuksia. Parasta päätoimittajana olemisessa oli se, että sai todella kattavan kuvan siitä mitä kaikkea lippukunnassa onkaan puolen vuoden aikana tapahtunut. Kuka tämän pestin minulta ensi keväänä saakin, voi olla todella iloinen. Luvassa on todella mielenkiintoinen ja erilainen partioelämys. Se on haaste jota ei kannata pelätä, vaan ottaa se vastaan avoimin mielin. Tuskin joutuu katu-

Kiittäen!
Rikhard Sjöblom

SASIEN KESÄLEIRI 8.-11.8.2013

POW-WOW 2013

Kesäleirin valmistelut alkoivat jo keskiviikkona 7.8. kun innokas raksatiimimme saapui Elisaarelle peräkärry täyteen ahdattuna. Monien ja vielä monien soutukertojen jälkeen saimme siirrettyä kaikki leiritarvikkeet leirintäalueelle. Ensimmäisenä tehtävänä oli saada keittokatos työskentelykuntoon, jotta muonitus pelaa sujuvasti läpi leirin. Samalla kun ahersimme keittokatoksen kimpussa, niin "tehotytöt" laittoivat telttojen pystyyn. Päivän päätteeksi olimme saaneet leirintäalueen lähes valmiiksi ja päätimme palkita itsemme saunavuorolla Elisaaren rantaunalla.

Torstaiaamu alkoi rauhallisesti Elisaaren päässä, mutta Santahaminassa oli jo täysi tohina päällä kun lapset alkoivat saapua rinkkojensa kanssa bussille. Lapsien saavuttua Elisaareen alkoi massiivinen siirto-operaatio, jotta saataisiin kaikki lapset ja lasten tavarat siirrettyä soutuveneillä leirintäalueelle.

Ensimmäisenä leiripäivänä jakauduttiin intiaaniperheisiin ja askarreltiin jokaiselle oma intiaanipäähine. Päivällä leikittiin vähän intiaanileikkejä ja illalla pidettiin ensimmäinen iltanuotio, jossa uudet intiaanit pääsivät näkemään heimonsa päällikön Kaljuuntuvan Kotkan. Hyvät yöunet takasi iltasatu Hiawathan seikkailuista.

Toinen leiripäivä alkoi reippaasti heti aamupalan jälkeen luontopolulla. Intiaaniperheet lähtivät kehittämään omia intiaanitaitojaan luontopolulle. Polulla perheet pääsivät muun muassa tunnistamaan eläinten jälkiä, kehittämään oman voimajuoman Poppamiehen kanssa, metsästämään biisonia keihäillä ja mittaamaan voimiaan Soturin este-radalla. Perheet suunnittelivat myös sotatanssin iltanuotiota varten.

Päivällisen jälkeen ruvettiin tekemään toteemipaalua heimon leirintäalueelle, siten että jokainen perhe pääsi tekemään yhden osan toteemipaalua. Toteemipaalu koostui puupölleristä, jotka perheet koristeli maaleilla.

Illalla keräännyttiin yhdessä iltanuotion ääreen ja pääsimme nauttimaan perheiden valmistelemista sotatansseista. Iltanuotiolla saimme myös tietää, että espanjalaiset ovat seuranneet meidän heimon toimintaa ja yrittävät mahdollisesti häätää meidät pois omilta mailtamme! Tämän pöyristyttävän uutisen jälkeen heimolaiset suorittivat iltatoimet ja menivät keräämään voimiaan seuraavia koitoksia varten! Hyvät yöunet tarjoaa Hiawatha.

Lauantaiaamuna aamupalan jälkeen pääsimme ampumaan joussella, tekemään kasvomaalauksia, spraymaalaamaan pyhiä eläimiä kan-kaalle sekä viimeistelemään toteemi-paaluamme. Aamupäivän aktiviteettien jälkeen olimme valmiita kohtaamaan espanjalaiset lipunryöstössä, jossa kamppailimme maistamme. Intiaaniheimo Saharan Apassit onnistui pelottamaan espanjalaiset pois mailtansa vaikkakin heimon Luihu petti oman heimonsa auttamalla espanjalaisia kamppailussa!

Tiukan lipunryöstökamppailun jälkeen , pääsimme puhdistautumaan saunaan ja nauttimaan päivällistä. Illalla vietimme voitonjuhlat nauttien grillivartaista ja maissista. Voitonjuhlassa heimoneuvosto päätti rankaista Luihua heimon pettämisestä vesi-ilmapalloilla, mutta antoi Luihun jäädä vielä heimoon. Voitonjuhlien jälkeen pääsimme kaikki hyvillä mielin nukkumaan!

Viimeinen leiriaamu alkoi haikeissa tunnelmissa, sillä leiri lähestyi uhkaavasti loppuaan. Sunnuntaiaamupäivä koostuikin pitkälti omien tavaroiden pakkaamisesta ja leiripaikan siistimisestä. Taas alkoi suuri siirto-operaatio soutuveneillä, mutta saimme siirrettyä kaikki juuri ennen bussin saapumista ja oli aika kiittää Eli-saaren henkilökuntaa ja SaSien johtajistoa onnistuneesta leiristä!

Kiittäen ja kumartaen heimon päällikkö,
Kaljuuntuva Kotka
Juho Uitti
Leirinjohtaja

Seikkailijaleiri 6-8.9

Perjantai 6.9

Saharan Sissien historian suurin seikkailijaleiri alkoi pejantaina 6.9 totutusti kolon edestä klo 18. Leirille osallistui innokkaita seikkailijoita kolmesta ryhmästä: Gerbiilleistä, KarvakorvaWompateista ja Jaguaareista. Ensiksi tarkistettiin kololla että kaikki henkilöt ja tavarat ovat mukana. Sitten lähdettiin siirtymään jalkaisin kohti Kuperkeikkaa. Leiripaikalle päästyämme alkoi leirin kasaus. Jaggerit ja Gerbiilit pystyttivät yhden puolijoukkueteltan per ryhmä. Womput taas kasasivat makuupaikoikseen kaksi laavua. Lasten ahertaessa majoitteiden kimpussa johtajat pystyttivät ruokakatosta. Kun leiri oli saatu majoittumiskuntoon, oli iltapalan aika. Tarjolla oli lihapiirakkaa yhdellä tai kahdella nakilla. Kello kymmenen aikaan olikin jo aika käydä vatsat täynnä nukkumaan.

Lauantai 7.9

Lauantaiaamuna herätettiin klo 9. Aamupalaksi oli monen yllätykseksi tarjolla vain leipää päällisineen, eikä lainkaan puuroa. Syönnin jälkeen siivottiin teltat ja siistittiin muutenkin leirialuetta. Kello 11 alkoi sitten varsinainen ohjelma. Gerbiilit harjoittelivat tranngian kokoamista ja ruuan laittoa leiriolosuhteissa. Gerbiilleiden tehtävänä oli valmistaa jauhelihipihvit ja perunamuusi itselleen. Johtajat olivat tässä apuna ja tekivät samalla ruokaa itselleen ja muille seikkailijoille. Tällä välin vanhemmat seikkailijat olivat Tanun opastuksella viuhkasuunnistamassa. Lounaan jälkeen otettiin johtajien toiveesta päiväunet, minkä jälkeen mentiin pelaamaan jalkapalloa Hevoshaankentälle. Joukkuejako oli totutusti johtajat vastaan lapset. Peli oli tasainen ja päättyi johtajien niukkaan voittoon. Rankan urheilusuorituksen jälkeen oli jälleen aika laittaa ruokaa Hell's Kitchenin hengessä. Menuna oli tomaattijauhelihakastike ja spagetti sekä salaatti. Tällä kertaa Womput ja Jaggerit tekivät koko ateriansa itse, kun taas Gerbiilit valmistivat ainoastaan salaatin itselleen ja johtajille. Johtajat huolehtivat pääruuasta. Valmiit ateriat tuotiin arvosteltaviksi. Onneksi paikallinen Gordon Ramsay ei ollut läheskään yhtä ilkeä kuin englan

tilainen virkaveljensä. Vatsat täynnä olikin hyvä siirtyä seuraavaan ohjelmaan. Tanu ohjeisti puolelle porukasta puukonkäsittelyä ja nuotion oikeaoppista kasaamista. Richie ja Valter puolestaan opettivat miten kirveellä halotaan turvallisesti. Ilmeni kuitenkin että Valter itse ei oikein hallinnut kirveen oikeaoppista käsittelyä. Päästiinpä harjoittelemaan ensiapuakin... Kun puut oli saatu pilkottua, pääsivät Womput soveltamaan oppimiaan taitoja ja sytyttämään nuotiota. Tällä välin Jaggerit ja Gerbiilit leikkivät. Nuotion roihutessa iloisesti kokoontui koko porukka sen ääreen iltanuotiolle. Partiolaulujen ja leikkien jälkeen syötiin iltapalaksi perinteistä nuotioruokaa eli makkaraa ja vaahtokarkkeja. Iltanuotion yhteydessä nähtiin mielenkiintoinen ohjelmanumero kun Tanu ja Richie näyttivät miten haihdutaan metsään. Aivan liian pian eli klo 23 oli nukkumaanmenon aika. Jaggereiden ja Womppujen tehtävänä oli kuitenkin valvoa pareittain tai pienissä ryhmissä nuotiota koko yön. Huhun mukaan joidenkin kipinävuorolla nuotio pääsi sammumaan.

Sunnuntai 8.9

Sunnuntaiaamu koitti ainakin johtajista aivan liian aikaisin. Aamupalaksi ei sunnuntainakaan ollut puuroa. Sen sijaan tarjolla oli leipää, muroja sekä pekonia. Syönnin jälkeen vuorossa oli enää leirinpurku. Toiminta oli ripeää ja lopuksi jäi vielä aikaa leikkiäkin. Puolenpäivän aikoihin alkoi paluumatka kololle josta vanhemmat tulivat hakemaan leiriläisiä klo 13.

Kiitoksia kaikille osallistujille leiristä! Oli kivaa!

Leirinjohtaja
Rikhard Sjöblom

Kipinävuoro seikkailijan silmin

Seikkailijaryhmä Jaguaarit ja KarvakorvaWompatit valvoivat nuotiota yöllä eli olivat kipinävuorossa. Kipinää valvottiin tunnin jos oli kahdestaan, tai kaksi tuntia jos oli nelistään. Yhden ryhmän ansiosta nuotio sammui ja herättivät Tanun. Tanu reiluna kaverina käski herättämään Even. Onneksi Eve jaksoi auttaa ryhmää ja nuotio saatiin taas palamaan.

Jenna

Seikkailijaleirin kohokohdat Jaguaarien mielestä

- Henkilö X (Pena) saapui leiriimme.
- Valter esimerkillisenä johtajana vetäisi kirveellä käteen pilkkoessaan halkoja.
- Meillä oli tosi suolaista pekonia.
- Perjantaina vanhempien seikkailijoiden teltassa oli bileet.
- Jaggerit menivät kiltisti ajoissa nukkumaan vaikka olisivat saaneet valvoa.
- Richie satutti päänsä iltanuotiolla haihtuessaan metsään.
- Paistoimme nuotiossa makkaraa ja vaahtokarkkeja.
- Leiriltä löytyi myös Mara niminen sammakko.

Meri ja Tia

Puujalkavitsejä

Miten saadaan kaksi viittomakielistä hiljaiseksi?

- Sammutetaan valot.

Mikä on metallinen ja pomppii vastavirtaan?

- Tölkkilohi, joka nousee kutemaan.

Mitä eroa on pillerillä ja vuorella?

- Toista on vaikea päästä ylös ja toista on vaikea saada alas.

Mitä Punahilkkan isoäiti sanoi Punahilkalle, kun susi oli syönyt heidät?

- Nyt olemme hukassa.

Mitä yhteistä on nyrkkeilyllä ja kalastuksella?

- Kummassakin pyritään osumaan vastustajan leukaan.

Miksi kutsutaan autoilijoita, jotka eivät pidä turvaväliä edellä ajavaan?

- Välinpitämättömiksi.

Blondi oli hotellissa. Tarjoiliija koputti huoneen oveen:

- Haluatteko kahvia vuoteeseen?
- Tuota, mielummin kuppiin, kiitos.

Minkä niminen on romanitaustainen kuntosaliohjaaja?

- Personal Rainer

Aaltojen Ahti-partiotaitokilpailu

5.10.2013

Aaltojen Ahti-partiotaitokilpailu järjestettiin Aurinkolahdessa ja Skatanniemen ulkoilualueella 5.10. lauantaina. Sudenpennuille suunnatussa kilpailussa oli mukana 23 pentuetta. Yksi niistä, nimeltään **Sasit**, oli meidän lip-pukunnastamme.

Aloitimme kisapäivämme kello 8.45 Lillkalvikinpuistosta Aurinkolahdesta. Kisassa oli kaksi lähtöä, toinen kello 9 ja toinen kello 10. Ryhmä Sasit oli ensimmäisessä lähdössä. Saimme alueen kartan, johon oli merkitty 10 rastia, joissa tulisimme käymään päivän aikana. Ensimmäisen lähdön avajaisissa Ahti toivotti meidät tervetulleiksi seikkailuun Ahdin valtakuntaan ja antoi ohjeita kilpailuun.

Avajaisten jälkeen lähdimme kohti ensimmäistä rastia, joka oli kentällä aivan puiston vieressä. Rastilla ryhmän oli tarkoitus rakentaa puusta Ahdin tai Vellamon näköisplatsas. Aikaa platsaiden tekemiseen oli noin tunti. Tarvikkeina käytimme puuta, nauvoja, kangasta sekä tussia.

Jatkoimme matkaamme seuraavalle rastille, joka oli rannalla. Tällä rastilla piti tunnistaa suomalaisia järvikaloja sekä nimetä kalojen osia. Aivan rannassa tuuli aika paljon, joten lähdimme ripeästi kohti rastia 3. Heti, kun pääsimme metsään, tuli paljon lämpimämpi olo ja jatkoimme iloisin mielin.

Kolmannella rastilla ryhmän oli tarkoitus etsiä 10 esi-nettä astiasta, joka oli täynnä merivettä ja mutaa. Vaikka astian vieressä oli lusikka, sitä ei saanut käyttää, vaan piti upottaa sormet astiaan. Rastin jälkeen ryhmä sai onneksi pestä kätensä J

Neljännellä rastilla ryhmän piti tehdä Ahdille voileipä. Kaikki tekivät oman voileivän, mutta vain yksi leipä vietiin arvosteltavaksi. Leipä pysyi kasassa, joten saimme hyvät pisteet.

Viidennen rastin aiheena oli karttamerkit, joita olimme juuri ennen kilpailua harjoitelleet. Sen takia rasti tuntui helpolta ja meni hyvin. Jatkoimme matkaa hyvillä mielin.

Kuudes rasti oli sijoitettu merenrantaan, jossa meitä odotti paleleva ja tärisevä mieshenkilö. Rastipäällikkö

kertoi miehen pudonneen mereen. Ryhmämme yritti parhaansa mukaan auttaa miestä. Ryhmäläiset onnistuivat pitämään miehen hyväntuulisena ja lämpimänä.

Merenrannasta johtavaa polkua pitkin lähdimme tallustamaan kohti seuraavaa rastia, joka oli yksi kisan parhaista. Rastilla saimme kalastaa ongella muovilla päällystettyjä pahvisia kaloja, joissa oli niittejä kiinni. Ongen toisessa päässä oli magneetti, johon niitit tarttuivat. Rasti näytti helpolta, mutta kaloihin osuminen olikin vaikeampaa kuin ryhmä kuvitteli. Saimme silti monta kalaa.

Matka jatkui kohti rastia numero 8, jossa ryhmän tehtävänä oli tunnistaa eri ilmansuunnat ja koota kaksi palapeliä tähtikuvioista. Vaikka tähtikuvioiden kokoaminen oli haastavaa, ryhmä onnistui kokoamaan molemmat palapelit yhteisvoimin.

Jatkoimme toiseksi viimeiselle rastille, jossa vastasimme kysymyksiin saimaannorpasta. Ryhmän mielestä rasti oli mukavan lyhyt, eivätkä kysymykset olleet liian vaikeita.

Siirryimme iloisin mielin kohti viimeistä rastia. Tällä rastilla ryhmän piti painaa mieleen esineet, joita valkoisilla langoilla merkityltä radalta löytyi. Maalissa piti luetella rastihenkilöille kaikki radalla nähdyt esineet.

Ryhmä oli väsynyt, mutta tyytyväinen kilpailuun. Istuimme Kahvila Kampelan keinuun syömään eväitä. Kisapäivä oli mukava. Jopa yhden ryhmäläisen hävinnyt käsinekin löytyi, kun kiltti ohikulkija palautti sen maaliin.

Pöllöjen leiri Nuuksiossa

Perjantai 18.10.

Oli kolea ja tuulinen iltapäivä lokakuun lopulla. Eräs johtajakolmikko seisoskeli Nuuksiossa Piilopirtti nimisen kämpän edustalla odottelemassa kärsimättömänä Pöllöt-tarpojiaan. Heidän oli määrä ilmaantua paikalle kello 15:ksi omilla kyydeillään, mutta kaukaa kuului pöllöjen iloisten riemunkiljähusten sijaan syystuulen hyinen puhallus. Tuntiviisarikin oli jo kääntynyt 87 asteen kulmaan oikealle. Missä he oikein viipyivät? Vähän ennen kello kolmea neljä 8-luokkalaista ilmestyi paikalle. Poskien hymykuopista ja partiohuivien kauniin keltaisesta sävystä ei voinut erehtyä: he olivat kaikki neljä pöllöjä. Pian sen jälkeen loputkin kolme pöllöä laahustivat reippaina paikalle. Siitä olikin hyvä aloittaa päivän ohjelma.

Osa pöllöistä meni johtajien opastuksella hakkaamaan puita kämpän lämmitystä ja illan saunaa varten. Osa meni puolestaan hakemaan vettä kämpälle ja saunaan. Piilopirtillä kuuluisi olla sähkölämmitys, mutta jostain tuntemattomasta syystä vain yksi kämpän neljästä lämpöpatterista jakoi meille lämpöä. Siitä syystä päädyimme lämmittämään kämpän puilla. Jälkikäteen tuumattiin, että onneksi kämpässä oli takka. Lämmityksen lisäksi vieressä rätisevä tulipesä toi myös mukavan erätunnelman. Kun vedet oli haettu, klapit tuotu kämpälle ja takassa tuli, jaettiin pöllöille liljat, joiden oli tarkoitus kestää perjantain ja lauantai-iltapäivän. Valitettavasti liljat eivät olleet menestys, ja niiden sijaan keskityttiin muihin aktiviteetteihin. Noin klo 17 aikaan oli ruoan vuoro. Ateriksi oli loihdittu tortilloja kana- ja kasvistäytteillä. Pöllöjen herkuteltua tortilloilla oli seuraavan ohjelman vuoro. Oli aika viettää tovi jos toinenkin tietovisa Trivial pursuitin parissa. Ilmassa lensi arvauksia yksi toisensa perään ja pelinappulat täyttyivät erivärisistä kolmioista luoden nappuloille kirjavat pinnat. Trivial pursuitin jälkeen oli aika rentoutua saunan puuöljystä kiiltävillä lauteilla. Saunan jälkeen osa porukasta herkutteli vielä hot dogeilla ennen nukkumaan menoa. Päivä oli pulkassa.

Lauantai 19.10.

Aamu aloitettiin rauhallisella ja lämminhenkisellä musiikilla sekä annoksilla ravitsevaa puuroa. Päivän ensimmäisenä ohjelmana oli majakan suunnittelu ja teko. Pöllöt ovat syksyn aikana suorittaneet Luovuus-tarppoa, johon kuuluu majakan tekeminen. Majakaksi valittiin lehden teko. Lehti, joka tulisi ainoastaan pöllöille luettavaksi. Kello 11 aloitettiin pöllö-

jen lehden suunnittelu ja armoton aivorihi. Kahden tunnin aikana ja ankaran älynnystyröiden kuormituksen seurauksena saatiin päätettyä lehden sisältö ja työnjaot siitä, kuka tekee mitäkin lehteen liittyen. Pöllöt tekivät myös toisistaan esittelyt ja henkilökuvaukset lehteensä. Näin puuduttavien kahden tunnin jälkeen oli hyvä mennä haukkaamaan raitista ulkoilmaa ja nauttimaan Nuuksion aurinkoisesta syyssäästä. Pirteän leikkihetken ja lyhyen lumikuuron jälkeen oli aika palata kämpälle, vaikkakin osa pöllöistä palasi kämpälle liiterin kautta, jossa tehtiin lisää klapeja. Noin kello 14 pöllöt pääsivät nauttimaan herkullista lounasta, joka koostui patongista ja tomaattikeitosta. Ruoan jälkeen palattiin sorvin ääreen ja lehden tekoa jatkettiin tovi. Pian piti kuitenkin lopettaa työnteko ja seuraavaksi aloitettiin Aliaksen pelaaminen. Kun Alias päättyi ja Pöllöt olivat rentoutuneet hetken omissa oloissaan, oli aika mennä ulos illan pimeyteen. Piilopirtin vieressä oli nuotiopaikka, jonka ääreen kokoonnuttiin otsalamppujen valoon. Nuotiopaikalle oli tarkoitus pystyttää ja sytyttää nuotio, mutta valitettavasti nuotion pystyttäminen jäi ainoaksi vaiheeksi, kiitos märkien klapien. Nuotion hehkun sijaan ainoat valonlähteet olivat pöllöjen otsalampuista lähtevät valokiilat, jotka valaisivat märkää, metsäistä maisemaa. Pöllöt palasivat pettyneinä sisään. Pettymys oli kuitenkin vain hetkellistä, sillä koko joukko pirstyi suunnattomasti huomattuaan, että heille oli sillä välin kokattu herkullista ja ravitsevaa soija bolognesea. Maukkaan ruoan jälkeen loppuilta vietettiin lautapelien parissa. Naurulta ja kikatukselta ei voitu välttyä, kun Alias ja Euroopan omistaja täyttivät piilopirtin riemulla ja nopat tanssahtelivat pelilaudoilla. Päivä lopetettiin onnistuneesti lämpimällä ja rentouttavalla saunomisella sekä yöllä koka-
tuilla mainioilla voileivillä.

Sunnuntai 20.10.

Valitettavasti kaikki kiva loppuu aikanaan, eikä pöllöjen leirikään ollut poikkeus. Sunnuntain teemana oli siivous. Heiti aamupalan ja tavaroiden pakkaamisen jälkeen seurasi jokaisen suosikkiaktiviteetit. Piti siistiä, pyyhkiä, järjestellä, imuroida, lakaista, tiskata, pakata ja harjata. Imuri mölysi, rikkaharja heilui ja pöly nousi katonrajaan asti. Pienen ahkeroinnin jälkeen pöytien pinnat säihkyivät ja pöly loisti poissaolollaan. Valitettavasti kellon lyötyä 12 myös pöllöt loistivat poissaoloillaan, sillä kotiinlähtö oli koittanut. Pöllöjen lähdettyä oli Nuuksion metsikköön taas laskeutunut syvä hiljaisuus.

Uimakisat

Saharan Sissit pääsivät jälleen jokasyksyiseen tapaansa polskimaan ja kisaamaan MPKK:n uimahalliin. Kilpailu uimamestaruuksista oli tiukkaa, joskaan ei kovin vakavamielistä. Alle on koottu illan tuloksia, kaikki osallistuneet palkittiin 6.12. SaSien Itsenäisyyspäiväjuhlassa.

Suuret kiitokset kaikille osallistujille, ensi syksynä tavataan jälleen vetisissä merkeissä!

5 metriä

Essi Hamunen 3,8 s
Helmi Harkomaa 5,73 s
Joel Helin 8,5 s
Siiri Koskinen 3,7 s
Aino Leeve 5,5 s
Maija Leeve 5,13 s
Emilia Paasonen 3,5 s
Joonas Paasonen 5,0 s
Roosa Sintonen 4,2 s
Niklas Sjöblom 5,5 s
Rikhard Sjöblom 3,0 s
Sakari Kuisma 5,27 s

10 metriä

Tomi Grönberg 13,3 s
Helmi Harkomaa 10,2 s
Roosa Sintonen 12 s
Rikhard Sjöblom 7,0 s
Niklas Sjöblom 8,4 s
Iida Vesa 11,9 s
Olavi Salo 15,1 s
Venla Kuivala 13,4 s
Sakari Kuisma 17,5 s

25 metriä

Eetu Fraktman 42,6 s
Essi Hamunen 31,8 s
Helmi Harkomaa 29,3 s
Anna Harras 30,7 s
Leo Hintsala 22,8 s
Antti Jokinen 33,4 s
Jenna Koskinen 29,1 s
Santeri Koskinen 27,6 s
Siiri Koskinen 31,4 s
Aino Leeve 34,1 s
Sini Mikkola 34,6 s
Katri Mure 26,6 s
Emilia Paasonen 22,3 s
Felix Salonen 26,5 s
Kalle Tonttila 33,1 s
Eerika Veikkanen 30,7 s
Iida Vesa 38,5 s
Sakari Kuisma 45,9 s
Olavi Salo 43,1 s
Venla Kuivala 38,7 s
Julia Rytkönen 34,3 s
Rikhard Sjöblom 33,5 s
Niklas Sjöblom 33,7 s

50 metriä

Leo Hintsala 1,30 min
Aino Leeve 56 s
Emilia Paasonen 1,32 min

Rikhard Sjöblom 39 s
Niklas Sjöblom 42 s
Sakari Kuisma 2,36 min

Hiipivä Haamu 2013

Hiippari eli Hiipivä haamu on vanhin vuosittainen partiotaitokilpailu, jonka järjestää Töölön Ilvesveikot. Hiippari ei ole ihan tavanomainen partiokisa. Siellä testataan perinteisten partiotaitojen sijasta kilpailijoiden kykyä ratkaista varsin epämääräisiäkin tehtäviä salapoliiisihengessä. Haastavuutensa takia Hiipparissa kisaavatkin partiolaiset tarpojista ylöspäin.

Viime vuoden tapaan joukko SaSeja löysi sisäisen salapoliiisinsa ja lähtivät kilpailemaan Hiippariin. Kisavarti-
on nimi oli miehekkäästi Pinkit Boxerit. Hiipparissa on joka vuosi jokin pukeutumisteema, jonka mukaisesti joukkueiden tulee pukeutua. Tänä vuonna teemana oli Kalevala. Pukeutumisteeman mukaisesti joukkueestamme löytyivät Väinämöinen, Joukahainen, Ilmatar, Ahti Aaltojen Kunigas sekä Louhi. Itse kisa järjestettiin perinteiden mukaisesti marraskuun ensimmäisenä sunnuntaina. Varsinaisen kisan lisäksi suuri osa Hiipparia muodostavat kimurantit ennakkotehtävät, joita joukkueemme pääsi ratkomaan aivonystyrät hiessä jo parina aiempina viikonloppuna.

Hiippari oli tänä vuonna sunnuntaina 3.11. Vartiomme heräili pirteästi jo klo 6:30 sillä lähtö oli jo klo 7:40. Lähtöpaikkana oli tänä vuonna Gloria, jossa katsoimme kilpailun alkuvideon ja saimme kouraamme Päivän Pamauksen, joka on kilpailun oma lehti. Kaikki kilpailun rastipaikat tulee selvittää kyseisestä lehtisestä. Rastit olivat aiempien vuosien tapaan ympäri Helsinkiä, muun muassa Kaisaniemen rannassa, Pasilan vanhalla asemalla ja Laakson ratsastuskentällä. Vartiomme oli mukana ennen kaikkea pitämässä hauskaa. Mitalisijat kun vaativat vähän turhan rankkaa aivotyötä.

Kisakokemus alkoi jo näkyä vartiomme suorituksessa, sillä Päivän Pamauksen kimurantit rastipaikkavihjeet ratkesivat viimevuotta huomattavasti helpommin. Rastit itsessään olivat jälleen varsin hankalia ja erikoisia. Suoriuduimme niistä vaihtelevasti. Osalla rasteista emme tajunneet oikeastaan mitään, kun taas toisilla olimme aivan liekeissä. Tiivistetysti Hiipparin rasteilla on

tarkoitus selvittää kisan monimutkaista juonta sekä tehdä erilaisia tehtäviä. Kisassa on joka vuosi yksi niin sanottu miehittämätön rasti. Tämän rastin sijainnista saimme vihjeen yhdellä rastilla nähdystä näytelmästä.

Vartiomme oli niin noheva, että rastit kierrettyämme, ehdimme jopa pitää tunnin ruokatauon ennen maalin aukeamista. Kisa päättyi takaisin Glorialle ankaran rupeaman jälkeen. Jossa meille annettiin vielä viimeinen kirjallinen tehtävä. Meidän piti vastata tunnissa varsin haasteellisiinkin kisaan ja sen juoneen liittyviin kysymyksiin tekemiemme muistiinpanojen ja havaintojen pohjalta. Kisapäivä oli pitkä ja rankka, mutta todella hauska. Pirstimme taatusti myös muiden kaupungilla liikkuneiden päivää persoonallisella pukeutumisellamme. Ensi vuonna uudestaan!

Richie

Jaguaarien SePELI

SePELI alkoi perjantaina 8.11 klo 18. Ensiksi suuntasimme Kuperkeikalle. Ensimmäinen rasti oli laavujen pystytys. Jouduimme odottamaan, että juusto sulaa, että saamme iltapalaa. Sen jälkeen alkoi rasti 2, joka oli yösuunnistus. Aluksi satoi vain vähän mutta lopuksi satoi kaatamalla. Empulle ja Sinille kävi niin, että he luulivat kaapelikerää pimeässä igluksi jossa asui joku. He myös kohtasivat pimeässä kolme sotilasta jotka kysyivät tunnussanaa. Emppu ja Sini säikähtivät ja lähtivät karhuun. Eivätkä kyllä olisi tienneetkään tunnussanaa. Rasteja oli yhteensä kahdeksan. Ne olivat vaikeita. Emppu ja Sini löysivät yhden rastin. Muilla vartioilla meni paremmin: Jenna, Meri ja Kira löysivät kolme rastia kun taas Tia ja Stella löysivät viisi.

Emppu ja Sini

Lauantaiaamuna, kun heräsimme söimme aamupalaksi leipää ja osa söi puuroa. Puurot olivat vetisiä. Aamupalan jälkeen laitoimme laavut kasaan ja lähdimme kolmannelle rastille. Se oli ensiapurasti. EA-rastilla piti tehdä paineside ja hätäpaarit. Sieltä lähdimme nelos rastille. Siellä tehtävänä oli tehdä A-pukki ja ylittää sillä oja kastumatta. Viides rasti oli kylmārasti. Siellä oli lajitunnistusta. Kuudentena oli ruokarasti. Teimme ruokarastilla makaronitonnikalatomaattisosetta. Jälkiruoaksi olisi ollut tarjolla vadelma- tai sitruunakiisseliä. Seiskarasti oli taas kylmārasti. Siellä oli vain lappu jossa luki: "Onneksi olkoon, löysitte rastin. Jatkakaa seuraavalle!". Kasirastilla oli asia jota ei ollut opetettu. Meidän olisi kuulunut saada nuotio syttymään ja sen yläpuolella oleva naru poltettua poikki. Richiekään ei saanut nuotiota syttymään kunnolla kun puut olivat märkiä. SePELIN jälkeen jäimme kololle tiskaamaan tranigioita. Siihen päättyi SePELI.

Jenna, Tia, Meri, Stella ja Kira

**UFO
TESTAA!**

Retkimuonat

Retkimuonat ovat jokaiselle retkeilevälle partiolaiselle varmasti tutumpiakin tutumpia ja mielipiteitä niistä on varmasti yhtä paljon kuin on kurnivia vatsojakin. Onneksi kuitenkin Ufon lahjomaton ruokatyöryhmä tekee lopun kaupassa arpomiselle ja selvittää parhaan retkimuonan! Tällä kertaa Ufo selvitti paremmuuden kolmen eri valmistajan lämpimistä ruoista.

Knorr Gulassikeitto naudan lihalla ja punaisella paprikalla

Helppo ja nopea valmistettava trangialla, vaaditaan pelkkä lämmitys. Maku melko yksitoikkoinen, keitolle tyypillinen koostumus, mutta vie kuitenkin suurimman nälän pois. Testaustiimi antoi arvosanaksi 7+

Real Turmat Nautapata

Todellista erämuonaa, todella ravitsevaa ja helppovalmisteista. Kuuma vesi vain lisätään pussiin, ei siis likaisia ruoanlaittovälineitä! Koostumus miellytti, maku ei. Arvosanaksi 8-

Blå Band Naudanlihaa ja mausteisia kasviksia

Myös Blå Bandissa vain kuuma vesi lisätään pussiin ja odotetaan hetki. Koostumus oli positiivinen yllätys seasta löytyi oikeita lihan paloja! Arvosanaksi 9-

UFO paljastaa!

Markus tykkää olla pallojen alla. Päälläkin käy.

**Lippukunnassa vauvakuumetta:
Julia ja Markus haluavat vauvan.
Kuulemma eivät kuitenkaan yhteistä.**

**Huhun mukaan Niklas ei osaa
lukea eikä kirjoittaa
Juho on nykyään lordi Uitti**

Johtajiston retkellä maisteltiin soiiaisia nyyttejä.

**Lippukunnassa suotuisat olosuhteet evoluutiolle:
Ketunpennut muuttuneet Gerbilleiksi
ja Etanat Karvakorvawompateiksi.**

Jonni peruutti pelit ruttuun

Seuraava Ufo ilmestyy toukokuussa 2014.
Ufon toimitus toivottaa
kaikille **rauhallista ja lämmintä joulua!**